

*aula
Tintă*

Cu toții visăm câteodată. Mulți oameni își doresc, visează să aibă o familie, unul sau mai mulți copii și să fie fericiți, însă puțini se gândesc că meseria cea mai complexă de pe fața pământului este cea de părinte. Oricâtă școală ai avea, oricâte cărți ai fi citit, niciodată nu ești suficient de pregătit pentru această meserie. Viața te învață, înveți din mers, înveți de voie sau de nevoie, dar până la urmă tot înveți. Viața este o luptă continuă și fiecare alege dacă vrea sau nu să fie un învingător.

„O luptă-i viața; deci te luptă/
Cu dragoste de ea, cu dor.” ne învață George Coșbuc și bine spune. Mă consider o mamă luptătoare.

Sunt o fire optimistă. Am convingerea că viața merită trăită, chiar dacă uneori ne pune la încercare. Am 2 copii extraordinari și un soț minunat care este mereu atent cu mine. Alexandra are 11 ani, diagnosticată cu sindrom Down, iar Paul are 9 ani. Pot spune cu mândrie că am o familie superbă, echilibrată. Mă simt împlinită. Familia cu copii este binecuvântată de Dumnezeu și simt asta în fiecare zi.

Nimic nu-i întâmplător în viață și asta mi s-a demonstrat, iar eu sunt convinsă că așa este. Fetița noastră a venit pe lume în momente destul de grele pentru noi. A fost un copil pe care ni l-am dorit foarte mult. În același timp și ea și-a dorit enorm să vină pe lume, la noi în familie. Este un copil deosebit. Are multe calități și de multe ori ne dă lecții nouă, celor cu multă școală și educație și care credem ca le știm pe toate. Este înțeleaptă și are o diplomatie nativă. Știe ce să spună și când și mai ales știe să convingă. Ne-a învățat

